

Arrest

nr. 113 108 van 30 oktober 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 december 2012 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26 quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES,

Raad van State. 4 Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

De bestreden beslissingen betreffen beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Zij strekken ertoe te stellen dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers' asielaanvraag doch wel de Poolse autoriteiten die op 30 oktober 2012 hebben ingestemd met de vraag tot terugname van verzoeker. De finaliteit van verzoekers' beroep bestaat erin hun asielaanvraag in België te doen behandelen.

Uit het administratief dossier blijkt dat minstens verzoeker ondertussen in het bezit is gesteld van een bijlage 26 op 9 augustus 2013, wat erop wijst dat zijn asielaanvraag door de Belgische autoriteiten wordt behandeld. Alleszins dient, zoals ter terechtzitting werd meegedeeld, te worden vastgesteld dat België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekers op grond van de artikelen 19.4 en 20.4 van de Verordening 343/2003 EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en de instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend. Deze bepalingen luiden op identieke wijze als volgt: *“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend.”*

De overdracht van verzoekers aan de Poolse autoriteiten is hiermee definitief afgewend. Verzoekers hebben het voordeel bereikt dat zij betrachtten met het ingestelde beroep. Derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoekers niet meer getuigen van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissingen (cf. RvS 7 september 2004, nr. 134.640; RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404).

Verzoekende partijen verklaren ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij uit hieromtrent geen opmerkingen.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA